

כך נראתה השביתה האחרונה*: את מי אפשר עוד להפשיט?

ארליך: „אם אתה בטוח שאפשר לסייג מוך עליהם, בסדר. נעשה את זה כך. אני גם רוצה לדבר שם על פיטורי עובדים. יש בארבע פראזיסים שלא עושים שום דבר. אם אנחנו עושים מהפכה, נעשה כבר פיטורי עובדים. אפשר לפטר, עם החלטה של מועצת-המנהלים, 1,000 עובדים ברי קלות.“

בן-ארי: „יש בארבע רק 400 או 500 עובדים שצריך לפטר.“

ארליך: „לא דיברתי על מיספר, רק על עיקרון. אינני מדבר על 1,000 דווקא, סתם נקבתי במיספר. אתה 500? שיהיה 500. בעצם, קראתי בדו"ח שאפשר לפטר 1,000, אז למה לא לעשות הכל במכה אחת?“

בן-ארי: „לא כדאי לדבר על מיספרים. צריך לבדוק את זה. אבל אני מסכים באופן עקרוני למה שאתה אומר. יהיו בעיות גם עם הטייסים וגם עם עובדי-הקרקע. עם הטייסים יהיו גם בעיות עם הדולארים, אבל יש לי רעיון איך לפתור את הבעיות האלה.“

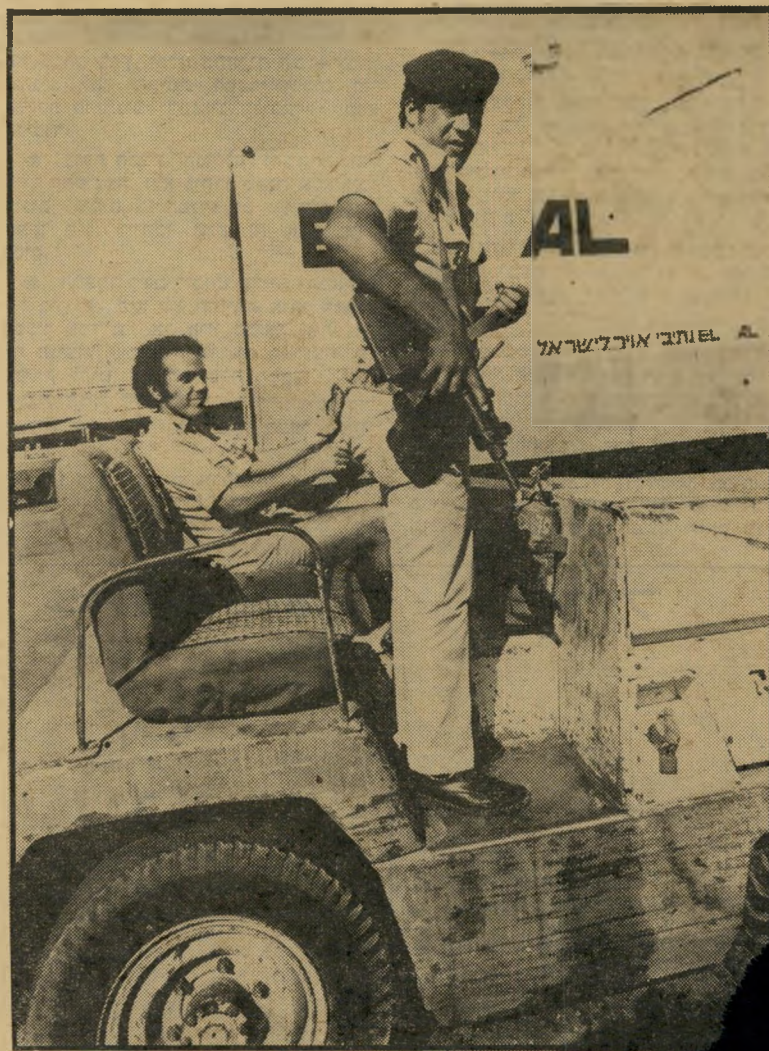
ארליך: „איזה בעיות?“

בן-ארי: „של התשלום במטבע זר. היום הטייסים מקבלים חלק גדול משכרם במטבע זר. בסופו של דבר זה בלירות, אבל החישוב הוא במטבע זר. מדי חודש נותנים להם דולרים, ולזה הרי אתם מתי נגדים.“

ארליך: „כן.“

בן-ארי: „ההצעה שלי היא שהם יקבלו בלירות ישראליות, על-פי שער ה־דולר, אבל שהעידכון של השערים ייעשה רק מדי חצי-שנה. לא תהיה להם ברירה אלא להסכים לכך, ולדעתי אנחנו נרוויח מזה 28 מיליון דולר לשנה. המיספר הזה, 28 מיליון דולר, זה מיספר שנתנו לי. עוד לא בדקתי אותו אישית, אבל אני נוטה להניח שהוא מדוייק.“

ארליך: „ומה עם עובדי-הקרקע? הכי חשוב אצלם הוא עניין המישמעת.“
(המשך בעמוד 34)

פה צריכה תמיד להרוויח כסף. בכל העור לא ידוע אחוז ההפסד של חברות-התעופה. אבל אני אינני מוכן שארבע תגיע למצב שבו היא תפסיד יותר מהאחוז הזה.“

בן-ארי: „אדוני השר, יש לך מחשבה פרגמטית.“

ארליך: „עלינו להציב את ארבע במקומה. יש לי תוכנית כיצד לעשות זאת. צריך להקפיא את החברה בשוק. לא צריך לקנות מטוסים חדשים, לא צריך ציוד חדש. צריך להקפיא את החברה עד שה עובדים, מן המנהל ועד לפקיד התחזוקאי השוטפים, יידעו שאם הם יעשו מה שהם רוצים, אין ארבע, וזה לא אסון. יש לי תוכנית מגובשת להקפיא את ההתפתחות של ארבע לכמה שנים. זה לא יהיה אסון לעם ישראל. אבל אני צריך את אישור מועצת-המנהלים של ארבע. אני רוצה להופיע בפני מועצת-המנהלים ושל ארבע ושיסכימו עם התוכנית שלי.“

בן-ארי: „אין שום בעייה. אנחנו יכולים לעשות את זה.“

ארליך: „אבל איך אפשר לדאוג ש־לא יהיו הדלפות מהישיבה איתם?“

בן-ארי: „לא יהיו הדלפות. סמוך ל־“

ארליך: „אינני מאמין. אם אני אופיע מייד יהיו הדלפות.“

בן-ארי: „אף פעם לא היו הדלפות מועצת-המנהלים של ארבע.“

זה לא מספיק, צריך למצוא יעץ בפניה, ואף אחד לא ידע על הדלפות.“

הקובל, אם השר יבוא ללערך פגישה עם כל חברי מו־

התחזוקאים: האם יובא צבא?